

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114229544
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4114229544.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/XX, XXX XX N., o zaplatenie sumy 1 999,12 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 9. júla 2019 č.k. 17C/195/2016-97 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 26. apríla 2021 č.k. 17C/195/2016-177, takto

r o z h o d o l :

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo vyhovujúcej časti týkajúcej sa sumy 1 999,12 eura spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 02.10.2014 až do zaplatenia z r u š u j e .

II. V napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa úroku 19,90 % ročne z nezaplatennej istiny rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením mení tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok 19,90 % ročne zo sumy 1 999,12 eura od 02.10.2014 do 20.11.2017.

III. V ostatnej napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej poplatkov v sume 67,96 eura a úroku 19,90 % ročne zo sumy 1 999,12 eura od 21.11.2017 do zaplatenia rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením p o t v r d z u j e .

IV. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. V danej veci sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1 999,12 eura titulom nezaplatennej istiny, sumy 722,18 eura titulom nezaplatených úrokov, sumy 255,90 eura titulom nezaplatených sankčných poplatkov, sumy 67,96 eura titulom poplatkov, úroku 19,90 % ročne z nezaplatennej istiny a úroku z omeškania 8 % ročne z nezaplatennej istiny a nezaplatených úrokov od 02.10.2014 do zaplatenia.

2. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol v poradí prvým rozsudkom zo dňa 14. novembra 2016 č.k. 17C/195/2016-46 uložil žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 999,12 eura spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 02.10.2014 až do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Prima banke Slovensko, a.s. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Na odvolanie žalobcu odvolací súd uznesením zo dňa 27. februára 2019 č.k. 25Co/66/2018-75 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania zrušil a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3.1. Súd prvej inštancie svojim v poradí druhým rozsudkom zo dňa 9. júla 2019 č.k. 17C/195/2016-97 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 999,12 eura spolu s 8 % úrokom z

omeškania ročne počnúc od 0.10.2014 až do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Prima banke Slovensko, a.s. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 470 ods. 1, 2, § 290, § 116 ods. 2, § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej iba „CSP“), § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 52 ods. 1, 3, 4, § 517 ods. 1, 2, § 559 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“).

3.2. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Preskúmal obsahové náležitosti úverovej zmluvy a zistil, že neobsahuje všetky podstatné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Zistil, že RPMN, ktorá mala byť vo výške 11,66 %, bola v zmluve nesprávne uvedená vo výške 24,34 %. V nesprávnej výške boli uvedené aj úroky, čo je taktiež klamlivý údaj. Preto považoval úver podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov a nárok žalobkyne na úroky a poplatky nepovažoval za dôvodný. Priznal žalobkyni nezaplatenú úverovú istinu spolu s dojednaným úrokom z omeškania od 02.10.2014 do zaplatenia. Hoci v odôvodnení uviedol, že úrok z omeškania priznáva od 09.10.2014, čo bol deň doručenia žaloby, pretože nemal nepreukázané zaslanie a doručenie výzvy na zaplatenie dlhu žalovanej, v skutočnosti priznal úrok z omeškania odo dňa požadovaného žalobkyňou. Požadovanú výšku úroku z omeškania 8 % ročne vyhodnotil ako dohodnutú v medziach zákonného úroku z omeškania. Žalobu zamietol v časti o zaplatenie vyčíslených úrokov z úveru v sume 722,18 eura, sankčných poplatkov v sume 255,90 eura, poplatkov v sume 67,96 eura a v časti úrokov z úveru 19,90 % ročne zo sumy 1 999,12 eura od 02.10.2014 do zaplatenia. Uplatnený zmluvný úrok z úveru 19,90 % ročne z nezaplatenej istiny od 2.10.2012 do zaplatenia zamietol aj z dôvodu, že zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatenia žalobkyni nepatrí. Pritom vychádzal z uznesenia ÚS IV. 476/2012 z 18.09.2012.

3.3. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1, 2 a § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnej výške dôvodiac jej úspešnosťou v spore.

4.1. Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie a navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti zmenil, žalobe v plnom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi aj náhradu trov odvolacieho konania. Dôvodil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), konanie má inú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP) a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP).

4.2. Namietal, že rozsudok nie je náležite odôvodnený keďže súd prvej inštancie už vydal rovnaký rozsudok ktorý odvolací súd v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania zrušil a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Napriek uvedenému súd prvej inštancie opätovne rozhodol aj o vyhovujúcej časti, ktorá mala nadobudnúť právoplatnosť, lebo v tejto časti odvolanie podané nebolo. Pritom mal rozhodovať iba o časti v rozsahu zrušenia a vrátenia. K tomu poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 27. februára 2019 č.k. 25Co/66/2018-75. Zároveň namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je založené na nesprávnom právnom posúdení, keďže nie je zrejmé na základe čoho opätovne dospel k záveru, že správna RPMN je 11,66 % a nie je zrejmé ako dospel k tomuto výpočtu. Tvrdil, že RPMN zmluve, ako aj priemerná RPMN, zohľadňovala všetky zložky dlhu a bola vypočítaná správne, zmysle prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Zároveň uviedol, že zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., preto ho nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

4.3. K zmluvnému úroku po zosplatení poukázal na zákonné ustanovenia, dôvodovú správu k zákonu č. 106/2014 Z.z. a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 6Cdo/113/2018 z 30.07.2019, a tvrdil, že na základe jeho záverov považuje právnu otázku nároku veriteľa na zmluvný úrok po splatení za definitívne uzatvorenú. Poukázal na viaceré súdne rozhodnutia.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

6.1. Po predložení veci Krajskému súdu v Nitre ako súdu odvolaciemu (§ 34 CSP), bol spis vrátený súdu prvej inštancie ako predčasne predložený z dôvodu, že vyhlásený rozsudok podľa zápisnice z pojednávania zo dňa 09.07.2019 nie je totožný s jeho písomným vyhotovením na č.l. 97 s tým, že uvedený nedostatok mal súd prvej inštancie odstrániť postupom podľa § 224 CSP vydaním opravného uznesenia.

6.2. Súd prvej inštancie opravným uznesením zo dňa 26. apríla 2021 č.k. 17C/195/2016-177 opravil rozsudok vydaný Okresným súdom Nitra č.k. 17C/195/2016-97 zo dňa 09.07.2019 v časti týkajúcej sa výroku, ktorý má správne znieť:

„I. Súd ukladá žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.977,20 eura spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 02.10.2014 až do zaplatenia a to 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu.

II. Súd žalobu vo zvyšku zamietla.

III. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinná zaplatiť žalovaná.

IV. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.“.

7. Odvolací súd po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo vyhovujúcej časti týkajúcej sa sumy 1 999,12 eura spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 02.10.2014 až do zaplatenia je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušiť. V napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa úroku 19,90 % ročne z nezaplatenej istiny je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením podľa § 388 CSP zmeniť tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok 19,90 % ročne zo sumy 1 999,12 eura od 02.10.2014 do 20.11.2017. A v ostatnej napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej poplatkov v sume 67,96 eura a úroku 19,90 % ročne zo sumy 1 999,12 eura od 21.11.2017 do zaplatenia je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

8. Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. 160/2015 Z.z. a nadobudol účinnosť 01.07.2016, vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie, ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

10. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

11. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

12.1. V danej veci rozhodol súd prvej inštancie prvým rozsudkom (č.l. 46) tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 999,12 eura spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 02.10.2014 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Prima banke Slovensko, a.s. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. Odvolaním žalobcu bola napadnutá len zamietajúca časť rozsudku. Odvolací súd uznesením zo dňa 27. februára 2019 č.k. 25Co/66/2018-75 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania (ako výroku závislého) zrušil a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z uvedeného vyplýva, že prvý rozsudok súdu prvej inštancie (č.l. 46) vo vyhovujúcej časti odvolaním žalobcu napadnutý nebol a s poukazom na ustanovenie § 359 CSP ani nemohol byť. Z uvedeného dôvodu rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 14. novembra 2016 č.k. 17C/195/2016-46 vo vyhovujúcej časti nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2017 a vykonateľnosť dňa 21.07.2017.

12.2. Súd prvej inštancie svojim v poradí druhým rozsudkom (č.l. 97) v spojení s opravným uznesením (č.l. 177) nesprávne opätovne priznal nárok na zaplatenie sumy 1 999,12 eura spolu s úrokom z omeškania, hoci v tejto časti bolo už právoplatne rozhodnuté prvým rozsudkom (č.l. 46). Za tejto situácie, keď súdu prvej inštancie opätovne rozhodol aj o predmete konania v časti, v ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo vyhovujúcej časti týkajúcej sa sumy 1 999,12 eura spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 02.10.2014 do zaplatenia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil pre prekážku rozhodnutej veci, ako neodstrániteľnej prekážky konania, na ktorú prihliadal z úradnej povinnosti, bez ohľadu na to, že nebola napadnutá odvolaním (§ 380 ods. 2 CSP). Odvolací súd podotýka, že zastavenie konania pre prekážku rozhodnutej veci za tejto procesnej situácie neprichádzalo do úvahy.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

15.1. V predmetnej veci súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti o zaplatenie úrokov vo výške 19,90 % ročne u nezaplatenej istiny od 02.10.2014 do zaplatenia. K tejto otázke odvolací súd vyslovil záväzný právny názor v uznesení 27. februára 2019 č.k. 25Co/66/2018-75 bode 11., podľa ktorého po zosplatení úveru žalobcovi neprináležia úroky dohodnuté za poskytnutý úver.

15.2. Odvolací súd svoj právny názor vyslovil za situácie, keď predmetná otázka nároku na zaplatenie zmluvných úrokov po predčasnom zosplatnení úveru ešte nebola riešená Najvyšším súdom SR a rozhodovacia prax odvolacích súdov k tejto otázke nebola jednotná. Pri hľadaní správneho a spravodlivého riešenia tejto otázky sa odvolací súd priklonil k rozhodnutiam tých odvolacích súdov, ktoré zmluvné úroky po zosplatnení úveru nepriznávali a priznávali len úroky z omeškania.

15.3. Najvyšší súd SR sa v uznesení zo dňa 16. júna 2020 sp.zn. 5 Cdo 42/2020 zaoberal kumuláciou zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po zosplatnení úveru. V uznesení uviedol: „Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“

15.4. Pre odvolací súd z ustanovenia § 391 ods. 2 CSP nevyplýva viazanosť vlastným právnym názorom. Odvolací súd je oprávnený svoj skorší záväzný právny názor zmeniť pod vplyvom zmeny právnych predpisov, zmeny spoločenských pomerov alebo vplyvom právneho názoru vysloveného v rozhodnutí súdu vyššej inštancie. Práve judikatúra najvyššieho súdu je opodstatneným dôvodom nového, v zásade odlišného, právneho názoru odvolacieho súdu.

15.5. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že jeho právny názor vyslovený v ostatnom rozhodnutí, podľa ktorého po zosplatnení úveru žalobcovi neprináležia úroky dohodnuté za poskytnutý úver, bol rozhodnutím Najvyššieho súdu SR zo dňa 16. júna 2020 sp.zn. 5 Cdo 42/2020 prekonaný. Preto odvolací súd svoj skorší právny názor zmenil v súlade s rozhodnutím sp.zn. 5 Cdo 42/2020 tak, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17.1. Odvolací súd posudzujúc rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti o zaplatenie úrokov vo výške 19,90 % ročne z nezaplatenej istiny eura od 02.10.2014 do zaplatenia z hľadiska súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu a citovaného zákonného ustanovenia dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností. Viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, vysloveným v jeho ostatnom rozhodnutí, však z vykonaného dokazovania vyvodil nesprávny právny záver, na základe ktorého žalobu v časti zmluvných úrokov z istiny úveru odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru do zaplatenia zamietol.

17.2. Z obsahu spisu vyplýva, že v zmluve o úvere bola konečná splatnosť úveru dohodnutá na deň 20.11.2017. Do tohto dňa bola žalovaná podľa zmluvy povinná vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky spolu s dohodnutými úrokmi. Hoci žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru dňom 15.04.2013 a vyzval žalovanú na zaplatenie zostávajúcej sumy úveru, žalovaná po zosplatnení žalobcovi nič nezaplatila. To znamená, že žalovaná s poskytnutými peňažnými prostriedkami naďalej disponovala, preto bola povinná naďalej platiť aj dohodnuté úroky, ako odplatu za poskytnutý úver, a to do doby dohodnutej ako doba riadneho splácania úveru.

17.3. Z uvedeného dôvodu odvolací súd, bez potreby zopakovať dokazovanie, rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa úroku 19,90 % ročne z nezaplatenej istiny zmenil a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok 19,90 % ročne zo sumy 1 999,12 eura od 02.10.2014 do dňa konečnej splatnosti úveru dohodnutej v zmluve 20.11.2017.

18.1. V ostatnej napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa zmluvne dohodnutých úrokov z úveru odo dňa nasledujúceho po dni konečnej splatnosti úveru dohodnutom v zmluve (21.11.2017) do zaplataenia, odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, nárok žalobcu nepovažoval za dôvodný. K tomu opätovne poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16. júna 2020 sp.zn. 5 Cdo 42/2020, z odôvodnenia ktorého vyplýva: „Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplataenia istiny. Dojedanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplataenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník-spotrebiteľ nemá v prípade dojedania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojedanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazuje platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplataenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojedanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods.1 OZ. Na druhej strane postavenie veriteľa-dodávateľa sa aj bez uvedeného dojedania nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplataenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplataených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody.“ Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v ostatnej napadnutej zamietajúcej časti o zaplataenie úrokov vo výške 19,90 % ročne z nezaplataenej istiny odo dňa nasledujúceho po dni konečnej splatnosti úveru dohodnutom v zmluve (21.11.2017) do zaplataenia, ako vecne správny, potvrdil.

18.1. Rovnako správne bolo aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí poplatkov vo výške 67,96 eura. Súd prvej inštancie postupoval podľa pokynov odvolacieho súdu v uznesení zo dňa 27. februára 2019 č.k. 25Co/66/2018-75 a prípisom zo dňa 15.05.2019 vyzval žalobcu, aby špecifikoval uplatnený nárok aj v časti poplatkov. Prípis súdu prvej inštancie bol žalobcovi doručený dňa 05.06.2019. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 13.06.2019 na prípis reagoval, vyjadril sa však len k úrokom a úrokom z omeškania. Uplatnený nárok v časti poplatkov 67,96 eura bližšie nešpecifikoval ani nepreukázal. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením aj napadnutej zamietajúcej časti o zaplataenie poplatkov vo výške 67,96 eura, ako vecne správny, potvrdil.

19. Žalobca v odvolaní vo vzťahu k zamietajúcej časti namietal nepreskúmateľnosť dôvodov rozsudku. V tomto smere treba prisvedčiť žalobcovi, že odôvodnenie rozsudku nezodpovedá jeho výroku v znení opravného uznesenia, uvedený nedostatok však odvolací súd odstránil a dôvody rozhodnutia doplnil. Pokiaľ žalobca k otázke nároku na dohodnutý úrok z úveru v odvolaní poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/113/2018 z 30.07.2019, odvolací súd sa s jeho závermi nestotožňuje. A to najmä vzhľadom na neskoršie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16. júna 2020 sp.zn. 5 Cdo 42/2020, citované v bodoch 15.3. a 18.1., ktoré sa problematikou nároku veriteľa na dohodnutý úrok z úveru v spotrebiteľských sporoch zaoberalo oveľa podrobnejšie, a o závermi ktorého sa odvolací súd plne stotožňuje.

20. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo vyhovujúcej časti týkajúcej sa sumy 1 999,12 eura spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 02.10.2014 až do zaplataenia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil. V napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa úroku 19,90 % ročne z nezaplataenej istiny rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok 19,90 % ročne zo sumy 1 999,12 eura od 02.10.2014 do 20.11.2017. V ostatnej napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej poplatkov v sume 67,96 eura a úroku 19,90 % ročne zo sumy 1 999,12 eura od 21.11.2017 do zaplataenia rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 96 % z dôvodu, že žalobcu v celom konaní pomerne úspešný. Úspech žalobcu bol 98 %, keď zo žalovanej istiny 3 045,16 eura (1 999,12 + 722,18 + 255,90 + 67,96 = 3 045,16) bolo v časti o zaplataenie sumy 2 977,20 eura žalobe vyhovené, a v časti o zaplataenie sumy 67,96 eura bola žaloba zamietnutá, čo predstavuje úspech žalovanej 2 %.

Celkový úspech žalobcu v konaní pred súdom prvej inštancie a v odvolacom konaní je potom 96 % (98 - 2 = 96). O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).